

[Socialministeren.]

Regeringen vil i næste folketingsår vende tilbage til disse spørgsmål.

Idet jeg i øvrigt henviser til forslaget bemærkninger, skal jeg herved anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

I februar-marts måned i år drøftede vi her i tinget eksportkreditordningen og forhøjede den beløbsramme, inden for hvilken eksportkreditrådet kan give garantier og kautioner fra 4 til 5 milliarder kr. Jeg må erkende, at jeg havde forestillet mig, at der med denne forhøjelse var skabt grundlag for en fortsættelse af rådets virksomhed i mere end de $\frac{3}{4}$ år, der er gået. Situationen er imidlertid den, at beløbsrammen på de 5 milliarder kr. næsten er opbrugt. Pr. 31. oktober 1968 androg eksportkreditrådets totale forpligtelser 4.747 mill. kr. og på denne baggrund har eksportkreditrådet indstillet, at beløbsrammen på ny forhøjes og denne gang med 1,5 milliarder kr. til 6,5 milliarder kr.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget har der i perioden fra 31. januar til 31. oktober 1968 været en stigning i det faktiske garanti- og kautionssvar på ca. 1.200 mill. kr., hvoraf langt den overvejende del skyldes øgede kautionforpligtelser over for Danmarks Skibskreditfond i forbindelse med bygning af skibe for udenlandsk regning. Inden for dette område er eksportkreditrådets garantiforpligtelser i den nævnte periode steget med 139 pct. og kautionforpligtelserne med 71 pct. Dette indebærer, at ca. 58 pct. af de totale garanti- og kautionforpligtelser vedrører skibskontrakter.

Det må påregnes, at beløbsrammen på 5 milliarder kr. vil være fuldt udnyttet i løbet af kort tid, og at der må foretages en væsentlig forhøjelse af rammen, hvis rådet skal kunne imødekomme eksporterhvervenes behov for finansiering og sikring af eksporten. En sådan forhøjelse er først og fremmest nødvendig, da der ikke gennem en begrænsning i eksportkreditrådets virksomhed bør lægges hindringer i vejen for en fortsat udbygning af industrieksporten,

som er af afgørende betydning for betalingsbalancen og for samfundsøkonomien i det hele taget. Jeg finder imidlertid også anledning til at pege på den netop gennemførte deponeringsordning i England. Der er allerede fremkommet mange henvendelser til eksportkreditrådet om bistand med henblik på opretholdelse af eksporten til England. Eksportkreditrådet er opmærksom på dette problem og vil inden for de givne rammer medvirke til dettes løsning f. eks. ved at tillade forlænget kredit og samtidig forhøjelse af garantier og kautioner. Det må forudses, at der herved vil ske en ikke helt ringe stigning i rådets forpligtelser, selv om jeg med tilfredshed har forstået, at bankerne selv vil yde deres bidrag i den foreliggende situation.

På denne baggrund og under hensyn til, at det beløb på godt 200 mill. kr., som rådet endnu kan disponere over, vil kunne opbruges i løbet af kort tid, finder jeg det nødvendigt at foreslå eksportkreditrådets beløbsramme forhøjet med 1,5 milliarder kr.

Samtidig med forslaget om forhøjelse af beløbsrammen har rådet indstillet, at der foretages en ændring af rådets sammensætning som følge af de forandringer, der forestår inden for dansk engroshandels organisationsstruktur.

Eksportkreditrådet har endvidere indstillet, at der foretages en udvidelse af risikodækningen, således at der bliver mulighed for at yde garanti mod tab, der er en følge af politiske forhold i udlandet i modsætning til den gældende lov, der begrænser garantidækningen til politiske forhold i debtors hjemland. Eksportkreditrådet vil som hidtil i garantierne angive de enkelte risici, der dækkes inden for lovens rammer. Ved den foreslåede udvidelse af lovhjemmelen har man særlig haft for øje, at der bliver mulighed for også at kunne dække tab i forbindelse med øgede transportomkostninger m. v. forårsaget af krig eller andre politiske forhold uden for debtors hjemland. En garantidækning af denne art er ikke ukendt i andre landes eksportkreditordninger.

Med henblik på den risiko, som følger af de stigende forpligtelser, er det værd at erindre, hvad jeg nævnte før, at ca. 58 pct. af forpligtelserne alene vedrører skibskontrakter. Det betyder, at risikoen ved over